

Da beskikkelse af sættemdommere er et rent domstolsanliggende, foreslås det, at al myndighed i denne henseende henlægges til domstolene.

ad 25. Efter den oprindelige affattelse af retsplejelovens § 47 kunne der i tilfælde af anke eller kære uden særligt sagsanlæg pålægges en dommer straf for overtrædelse af hans tjenesteplichter, såfremt straffen ikke oversteg bøder. Disse bestemmelser udgik ved lov nr. 113 af 15. marts 1939, hvorved Den særlige Klageret oprettedes. Den nugældende bestemmelse i § 47, stk. 1, siger herefter alene, at spørgsmålet om en dommers strafansvar for overtrædelse af de ham efter lovene som dommer påhvilende pligter bedømmes efter straffeloven og påkendes under en selvstændig straffesag, hvilket følger allerede af almindelige regler.

Erstatningsansvar mod en dommer skal efter den nuværende bestemmelse i § 47, stk. 2, gøres gældende ved anke, medmindre det enten påkendes under en offentlig straffesag eller indtales, efter at straffedom er afsagt. Der kan imidlertid meget vel tænkes tilfælde af erstatningskrav mod en dommer for en overtrædelse af hans tjenesteplichter, som ikke henhører under en offentlig straffesag eller har forbindelse med en dom, der kan ankes, f. eks. statskassens regreskrav i anledning af, at det offentlige har måttet udrede erstatning for fejl eller forsømmelser, der kan tilregnes dommeren; da der efter justitsministeriets mening ikke er trang til særregler om sådanne sager, foreslås § 47 ophævet i sin helhed.

ad 26. Ved forslaget til § 49, stk. 1 udvides klagerettens kompetence, således at den kan påkende enhver klage over en dommers embedsvirksomhed. Der sker ikke herved nogen ændring i den retspræsidenterne i henhold til § 48 tilkommende disciplinærmyndighed.

ad 27 og 28. Forslaget skyldes, at tjenestemænd, og hermed dommere, efter den ved lov nr. 286 af 18. juni 1951 (rettighedsloven) foretagne ændring af straffelovens § 79 ikke mere kan frakendes deres stilling under en straffesag. Af samme grund må den nugældende bestemmelse i § 49, stk. 3, udgå. I stedet foreslås, at bestemmelsen i § 49 a indføjes som nyt stk. 3 i § 49 med en redaktionel ændring.

ad 29. Forslaget tilsigter at bringe bestemmelserne om de pensionsretlige følger af afskedigelse i overensstemmelse med den nugældende affattelse af tjenestemandslovens §§ 60 og 61.

ad 30. Der henvises til bemærkningerne ad 27 og 28.

ad 31. Ved forslaget medtages legemlig svaghed blandt suspensionsgrundene.

ad 32. Ændringerne er af formel karakter.

ad 33. Den foreslåede bestemmelse træder i stedet for de nugældende bestemmelser i § 52, stk. 3, og § 45, 1. pkt, i retsplejeloven og § 1, stk. 2, i lov nr. 128 af 15. april 1930 angående fuldmægtige ved underretterne uden for København m. m.

ad 34. Ændringerne er af redaktionel karakter.

ad 35. Ændringen er af redaktionel karakter.

ad 36. Den nugældende bestemmelse i § 54, stk. 2, der giver hjemmel for at indbringe klager over justitssekretærer og chefen for skiftekontoret for klageretten, foreslås inddraget under en mere omfattende regel i § 55, jfr. bemærkningerne ad 38. For så vidt bestemmelsen i stk. 2 henviser til § 47, kan bestemmelsen udgå, jfr. bemærkningerne til § 47.

ad 37. Ved forslagets ophæves den almindelige pligt til under nærmere angivne forudsætninger at tilkalde et retsvidne i straffesager, der afholdes af en ret, som beklædes af en enkeltdommer. Forslaget begrundes med, at de nærmere bestemmelser om retsvidner er stærkt forældede, og at det må antages, at de hensyn, som har motiveret reglen, vil være tilstrækkeligt tilgodeset, såfremt der i straffesager, som behandles af enkeltdommer, foruden dommeren er en særlig protokolfører til stede i retten, hvilket næsten undtagelsesfrit vil være tilfældet.

Endvidere ophæves bestemmelsen om, at der ved notarialforretninger skal være et notarialvidne til stede.

ad 38. Her foreslås indføjet en bestemmelse, der giver hjemmel for at indbringe klagemål over dommerfuldmægtige og andre juridiske tjenestemænd ved retterne samt over konstituerede dommere for klageretten. Efter forslaget finder de om klage over dommere givne regler tilsvarende anvendelse, således at der vil kunne klages over enhver embedsforseelse fra de pågældende tjenestemænds side, og således at klagerettens sanktioner i tilfælde af, at klagen findes begrundet, er de samme, som gælder over for dommere, nemlig misbilligelse, bøde eller afskedigelse.

Medens det for dommeres vedkommende på grund af deres særlige stilling som uafhængige af de administrative myndigheder er foreskrevet, at disciplinærsager, der rejses af justitsministeriet, må indbringes for klageretten, jfr. § 49, stk. 2, gælder for de heromhandlede tjenestemænds vedkommende fortsat tjenestemandslovens almindelige regler om disciplinærfølgning.